

prima instanță: V. Brașoveanu
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

nr. 3ra-502/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cristinei Pleșca, reprezentată de avocatul Adrian Lebedinschi împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 februarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 04 noiembrie 2014, Cristina Pleșca, reprezentată de avocatul Adrian Lebedinschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva CNAS a RM și Departamentului Poliției de Frontieră al MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 septembrie 2011, a înregistrat căsătoria cu Gheorghe Pleșca, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria și nr. CS-V 0937427, eliberat de OSC Ciocana, mun. Chișinău, din care la 25 octombrie 2013 s-a născut copilul Bogdan Pleșca, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și nr. NA-VI 1895152.

Susține că este angajată în bază de contract în cadrul organelor afacerilor interne a RM din 19 martie 2010, iar în prezent, deține funcția de inspector al

Unității de Control al Frontierei al Sectorului Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Departamentului Poliție de Frontieră.

Afirmă că pentru perioada 20 decembrie 2013 – 25 aprilie 2015, prin Ordinul nr. 1455/ps din 20 decembrie 2013 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului.

Având în vedere prevederile art. 16 și art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, la 03 septembrie 2014, s-a adresat către Departamentul Poliției de Frontieră a MAI cu o cerere prin care a solicitat plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Menționează că la 06 octombrie 2014, Șeful Departamentului, prin răspunsul nr. 35/10-P-207/14, a respins cererea, comunicându-i că solicitarea nu poate fi soluționată pozitiv, deoarece nu există temei legal de a achita indemnizația solicitată, pe motiv că potrivit art. 124 Codul muncii, indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani se achită din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Ca urmare, la 03 octombrie 2014, cu aceiași solicitare, dânsa s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale, care la 10 octombrie 2014 prin răspunsul nr. P-1665/14 a refuzat în soluționarea cerințelor înaintate, invocând că la momentul nașterii copilului, dânsa era colaborator al Departamentului de Poliție de Frontieră și nu i s-au calculat contribuții de asigurări sociale în bugetul asigurărilor sociale de stat, din sursele căruia se achită indemnizația solicitată, prin urmare invocând că nu are stagiul necesar indemnizațiile solicitate ca persoană asigurată.

Invocând prevederile art. 2, 4 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, art. 124 alin. (2) Codul muncii, remarcă că pe parcursul lunilor precedente nașterii copilului, dânsa a realizat un salariu mediu în sumă de 4667,85 lei, respectiv asiguratorul, iar în cazul dat CNAS și DPF al MAI urmează să-i achite lunar a câte 1400,35 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului.

Remarcă că colaboratorii poliției de frontieră sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituția RM, prevederile din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004, art. 5 alin. (1 lit. f), 18, 27 alin. (3), 124, 327, 330, 331, 332 Codul muncii, prevederile din Legea contenciosului administrativ și Legea cu privire la Poliția de Frontieră.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ilegală a răspunsului CNAS nr. P-1665/14 din 10 octombrie 2014, răspunsului DPF al MAI nr.35/10-P-207/14 din 06 octombrie 2014, obligarea părților, în mod solidar, la plata în folosul ei a indemnizației pentru creșterea copilului, lunar a câte 30 % din salariul mediu de 4667,85 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului de la 25 octombrie 2013 până la 25 octombrie 2016, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (serviciilor avocatului) în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 februarie 2015 a fost admisă acțiunea parțial, a fost recunoscut ilegal răspunsul Departamentului

Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 35/10-P-207/14 din 06 octombrie 2014 privind stabilirea și achitarea indemnizației pentru îngrijirea copiilor, obligat Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să-i achite Cristinei Pleșca diferența neplătită a indemnizației pentru creșterea copilului minor Bogdan Pleșca, lunar a câte 30 % din venitul mediu lunar, începând cu 25 octombrie 2013 până la 25 octombrie 2016, încasat din contul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Cristinei Pleșca cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Au fost respinse cerințele înaintate de Cristina Pleșca împotriva CNAS, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 05 februarie 2016, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că salariața Cristina Pleșca activează în cadrul Poliției de Frontieră din 19 martie 2010, ulterior, la 20 decembrie 2013, prin ordinul Șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1455/ps, i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Afirmă că în partea motivată a deciziei, instanța de apel eronat a concluzionat că în privința polițistului de frontieră se răsfrâng prevederile din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, ca urmare la examinarea pricinii au fost aplicate prevederile art. 37 alin. (4) din Legea menționată.

Reieșind din prevederile art. 1 alin. (2), 2, 11 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 1 din Legea securității statului, art. 13 alin. (1) din Legea privind organele securității statului, remarcă că poliția de frontieră nu este partea componentă a poliției și în privința polițistului de frontieră nu se aplică prevederile din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, dar se aplică legea specială și anume, Legea cu privire la poliția de frontieră, respectiv statutul angajaților în cadrul poliției de frontieră și statutul polițistilor este reglementat de diferite acte legislative.

Consideră că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 13 alin. (2) și alin. (3) din Legea cu privire la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru anul 2013, care reglementează procedura achitării indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și indemnizațiilor de maternitate, dar nu a

indemnizațiilor lunare pentru creșterea copilului, norma care nu are nicio legătură cu cauza de referință.

Afirmă că nu sunt justificate concluziile instanței de apel precum că Departamentul Poliției de Frontieră este organul responsabil pentru achitarea indemnizației pentru creșterea copilului.

Consideră că indemnizația de referință urmează a fi stabilită și achitată de către Casa Națională de Asigurări Sociale și subdiviziunile teritoriale ale acesteia, organul care gestionează bugetul asigurărilor sociale de stat, fapt confirmat prin prevederile pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1478 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii.

Menționează că o altă argumentare care denotă faptul că indemnizația o achită Casa Națională de Asigurări Sociale derivă din prevederile art. 18 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, iar conform art. 2 alin. (1) din Legea menționată, dreptul la prestații de asigurări sociale se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

Mai notează că potrivit pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, cererea pentru stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani se depune la Casa Teritorială de Asigurări Sociale de către unul dintre părinți personal, prin intermediul reprezentantului primăriei, iar conform pct. 60 responsabilitatea pentru corectitudinea stabilirii și calculării indemnizațiilor o poartă Casa Națională de Asigurări Sociale și casele teritoriale, în conformitate cu legislația.

Remarcă că nu este justificat argumentul instanței de apel precum că polițiștii de frontieră nu beneficiază de prestații de asigurări sociale reieșind din faptul că aceștia nu sunt participanți la sistemul public de asigurări sociale și nu au obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale, deoarece potrivit art. 52 din Legea cu privire la poliția de frontieră, polițiștii de frontieră sunt supuși asigurării obligatorii de stat, iar conform art. 29 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 03 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 95), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță